

Câine șchiop

Adrian Păunescu

Cum umbli fără cauză și scop
Pe negrele, murdarele șosele,
Întruchipare a tristeții mele,
Vitreg copil al lumii, câine șchiop.

Și lacrima ți-o bei, strop după strop,
Și ei îți frâng spinarea cu zăbrele
Și-n propriul sânge vor să mi te spele,
Mănuși să fii și să te dea la shop.

Vai, șchioapeți într-o lume nemiloasă,
Lovit de toate roțile, suspini,
Nu poți nici să mai mergi, nici să te-nchini,
Cei care fug în pace nu te lasă.

Așa ni-i soarta noastră* de străini,
Tu, câine șchiop, fost animal de casă.

*De lovituri mortale să fim plini
Și hăituiți, să ne simțim acasă.